

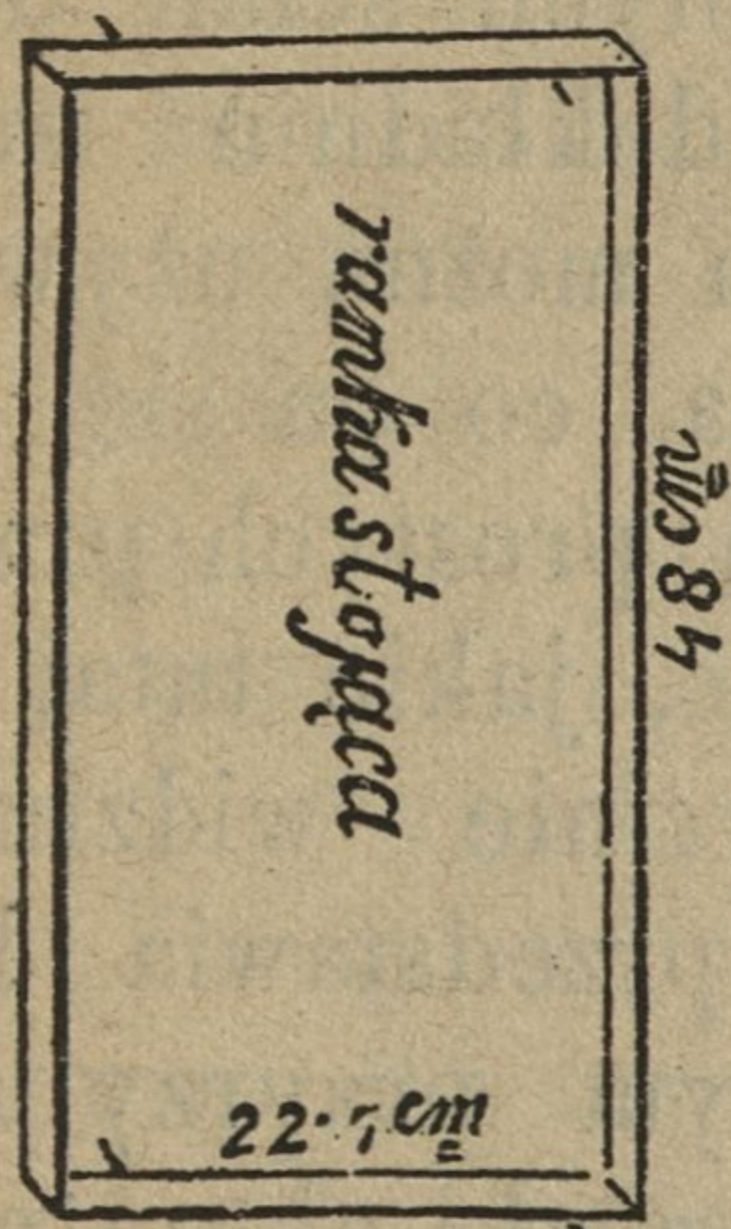
cznem dojrzewać będą owoce, kwitnąć kwiaty, jarzyny docho-
dzic niezwykłych rozmiarów i zachwycać doskonałością smaku, a tem-
samem znikną pory nudne dla gastronomów, w których na no-
walie czekać trzeba. Na zadatek tych dobrych czasów zachwy-
cano we Wiedniu w Październiku nasz zmysł powonienia won-
nemi fiołkami, i raczono nas świeżemi poziomkami, które dosyć
zamrozić na tydzień w lodzie, aby pod wpływem elektryki roz-
poczęły nowe wiosenne życie w każdej porze roku.

Przygotujmyż więc pełne kieszenie na wprowadzenie u nas
w życie nowo wynalezionych niespodzianek! *M. Sławiński.*

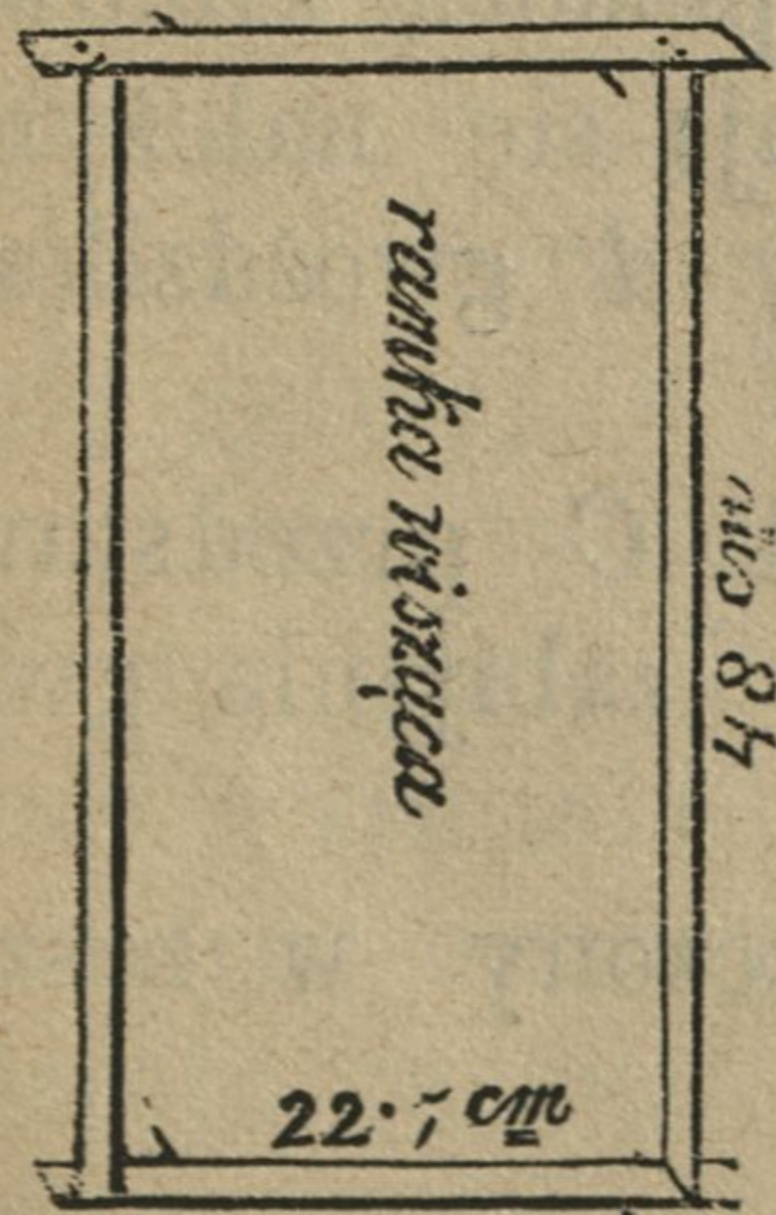
Ul Słowiański czyli Towarzystwa.

(Dokończenie).

Ramki mogą być w „ulu Słowiańskim“ zastosowane albo
stojące albo wiszące; zależy to od woli każdego, i jedne i dru-
gie mają swoje zalety. Ramki stojące zbija

się gładko jak załączona rycina przedstawia; ramki zaś wiszące otrzymują górną beleczkę dłuższą, aby po zbiciu z jednej i drugiej strony sterczyła wargę, na której ramka w ulu wisi; ramki te będą wisiały albo we fugach werzniętych w boczne ściany ula, i wtedy wargę po każdej stronie będzie wystawała 1.4 cm., co się osiągnie przez to, jeżeli górna beleczka będzie przyrznięta 25.5 cm. dłu-
gą; albo też ramki będą wisiały nie we fu-
gach, lecz na listewkach pod powałą ula do
bocznych ścian przybitych, a wtedy będą ich górne beleczki
tylko skąpo 24 cm. długie. Dolna beleczka ramki wiszącej przy-
rznie się na 24 cm. długą, poczem zerznie
się nożem odrobinę, aby była tylko 23.8 cm.
długa na to, by po zbiciu zostały w dole
wąsy krótsze, któreby utrzymywały boki
ramki w należytych odstępach od ściany ula,
tak, iżby po za nimi mogły pszczoły prze-
chodzić. Ramka wisząca będzie wyglądała tak,
jak to rycina przedstawia. Rogi wąsów u wi-
szących ramek należy koniecznie z a o k r ą-
g l i ć, a nawet z góry trochę skośnie zerznać,
bo przez to łatwiej będą się z ula wyjmowały.

Przy użyciu stojących ramek przybija się do bocznych ścian ulla w odległości od powały 49 lub 50 cm. próżki 2 cm. szerokie, na których ramki będą stały, a że ramka jest 48 cm. wysoka, zostanie więc w górze nad ramkami odstęp 1 lub 2 cm., który jest konieczny, a który nad 2 cm. większym być nie powinien, bo by go pszczoły zarobiły woszczyną. Dobrze jest progi te zabijać tak, aby nie przylegały do ściany, lecz żeby został pomiędzy niemi a ścianą odstęp 1.5 cm., przez który spadające z ramek nieczystości spadną na dno ulla. W takim razie daje się trzy klocki 1.5 cm. grube, a do nich przybija się listewki 6 mm. grube, a 3 cm. szerokie tak, aby ich górny brzeg był od powały 49 lub 50 cm. oddalony. By ramki stojące mogły stać pewno i w należywym odstępnie od ścian bocznych ulla, przybija się jeszcze do boków ulla, po każdej stronie, po 2 beleczki trójgraniaste 7 mm. grube (to jest tyle w środek ulla wystające), w oddaleniu od powały jedna 13 cm., druga 37 cm. (po obu bokach ulla). O te beleczki opierają się ramki i stoją pewno w równym odstępnie od bocznych ścian ulla.

Ramki powinny być przedewszystkiem dokładnie zro-

bione, aby ich można używać do każdego ulla, co da się łatwo za pomocą prostych przyrządów osiągnąć, jakie tutaj na dołączonej rycinie widzimy. Przyrząd *A*, przedstawia korytko w którym przyrządzają się listewki na ramki akuratnie, i to: od *a* do *c* ich długie boki, zaś od *e* do *c* ich górna i dolna część. Przyrznęte kawałki listewek wsadzają się w przyrząd *B* i za pomocą klinów *e* i *f* rozpierają się należycie, a potem przy *d* gwoździkami zbijają.

Przyrząd *C* przedstawia kowadełko, którego warga służy do akuratnego zabijania gwoździków odstępowych w ramki.

Bliższy opis wyrobu tego ulla był umieszczony w zeszłorocznym *Bartniku*.

